

palma

ZA UČENCE, ZAPOSLENE, KRAJANE ... VEČJI NAPREDEK VSEH

S sodobnim načinom življenja se soočamo vsak dan, vsi, tako otroci, učenci, starši in zaposleni. Življenje v neprestani naglici narediti še več in boljše vodi k stresnemu načinu življenja, kar povzroča tudi vedno več sodobnih civilizacijskih obolenj. Vam je to znano?

Morda je to prevzeti vzorec, morda nas je ulovilo spiralo družbe, lahko je le izgovor, da na najpomembnejšem svojem področju, na katerem se od nas pričakuje več, nismo naredili dovolj. Razmislek je možen v več smeri in z več zornih kotov, zagotovo pa je smiselno razmišljati dovolj kritično o sebi in družbi. Nekoga učni načrti omejujejo, spet drugemu omogočajo posredovanje in spodbujanje učencev o vseh novih tehnologijah, pa naj si gre za nove učne metode, računalniško tehnologijo, kmetijstvo, promet, ... na nas je, kako hitro se učimo, kako hitro smo se pripravljani učiti in spreminjati, vemo pa, da se je potrebno neprestano učiti. Učiti v najširšem smislu besede, ne le znanj in veščin za poklicno področje, še več o odnosih, o zakonitostih narave, družbeni odgovornosti.

Vedno pogosteje slišimo, da bo potrebno obvladovati več različnih poklicev in da se potrebe po poklicnih področjih tako hitro spreminjajo, da res težko svetujemo in usmerjamo učence za delo in življenje v naslednjih desetletjih. Naučiti se moramo razmišljati razmišljanja, kaj mi pridobljeni podatki posameznega predmeta omogočajo, kako jih naj uporabim, kako kritično ovrednotim, kako lahko zaradi tega izpeljem svoje obveznosti boljše in več, da me ne dušijo stari vzorci in dnevne rutine. Se vam zdi, da sem v drugem svetu, se vam zdi, da so vaši otroci in naši učenci v »drugem svetu«... ne niso, so le korak ali dva pred nami in mi vsi skupaj jim z našim ravnanjem omogočamo zaznavanje sveta okrog sebe na naš način, ki ni njihov. O sobivanju generacij se veliko govori, piše, vprašanje pa je, kaj kot posamezniki naredimo in potrebni so mali koraki že danes in takoj in od vsakega izmed nas se to pričakuje.

Odpravimo nepotrebne vzorce in rutine, ki nas omejujejo biti boljši, potrudimo se zase, za svojo dobro počutje, potrudimo se za naše otroke in okolje, v katerem smo, in želimo si, da defibrillatorja nikoli ne bomo potrebovali, in če ga bomo, naj nas rešuje tako kot znanje.

Ravnateljica Nada Pignar, prof. RP

BRALCI, BRALKE!

Ustvarjalnost. Domišljija. Radovednost. Nove ideje. Kreativnost. Zabava. Sprostitev. Lahkotno branje. Zanimivost.
Odkrivajte. Danes. Jutri.

Uredništvo časopisa

IZ VSEBINE

Bridge	2
Igrajmo se gledališče	3
Trije prašički	4
Kuharske delavnice	5
Rastem s knjigo	6
1. razred v knjižnici	7
Mapa dokazov	8
Simbol zvončka	9
Četrtošolci	10
Skrbniki za živali	11
Dogajalo se je	12
Sedmošolci	13
Govorilne - malo drugače	14
Z vetrom v laseh	15
Srečanje s pisateljem	16
Branje, kultura	17
Španščina	18
Kratke novičke	19
Slikarska kolonija	20

GLAS UČENCA – MOST DO UČENJA (BRIDGE)

Zavod za šolstvo je našo šolo povabil k projektu *Glas učenca – most do učenja*, ki bo trajal do 31. 8. 2019. V projektu sodeluje 15 šol iz petih evropskih držav (Madžarska, Nizozemska, Škotska, Irska in Slovenija). V Sloveniji so v projekt vključene štiri osnovne šole in ena gimnazija. Na šoli smo oblikovali projektni tim, v katerem je devet učiteljev in ravnateljica.

V projektu *Glas učenca – most do učenja* bomo razvijali različne modele partnerskega sodelovanja učitelja z učenci oziroma glas učenca. Učitelji bomo zagotavljali priložnosti za aktivno udeležbo učencev in razvijanje učenčevih spretnosti ter odnosov, ki jih bodo potrebovali kot odgovorni državljanji. Zavedamo se, da je odgovornost posameznika izraz tega, kar doživlja. S pomočjo formativnega spremljanja bomo razvijali, preizkušali in izvajali poučevalno prakso, ki spodbuja učenčev aktivno vlogo v procesu učenja, kar bo kasneje zagotavljalo uresničevanje njihovih potencialov za enakovredno partnerstvo v družbi. Učenci bodo pridobili večjo samozavest, samospoštovanje, odgovornost, komunikacijske spretnosti, veččine vodenja, zmožnost prisluhniti drugemu. S prevzemanjem aktivnejše vloge pri učenju bodo razvijali lastne zmožnosti nadzorovanja svojega učenja. Želimo, da so njihove učne izkušnje bogate in se jim bodo močno vtisnile v spomin. Šolski uspeh ni edina stvar, za katero smo soodgovorni v šolah, pomembno je tudi to, kakšni ljudje bodo postali naši učenci.

Projekt ne povezuje le učencev in učiteljev, ampak tudi stroko. Naša šola tako aktivno sodeluje z Zavodom za šolstvo, OŠ Miklavž pri Ormožu in OŠ Črenšovci. Učimo se eden od drugega in drug z drugim.

V okviru projekta se je šolski tim udeležil izobraževanja, ki je januarja potekalo na ZRSŠ v Ljubljani, na šoli pa smo v marcu bili gostitelji regijskega posveta, ki sta se ga poleg šolskih timov udeležila tudi po dva učenca iz vsake sodelujoče šole. Naša prva izkušnja z aktivnim sodelovanjem učencev v taki obliki partnerstva je bila izredno pozitivna. Tudi učitelji se učimo od učencev.

Andreja Žinko

GLAS UČENCA

Prvo srečanje treh šol je bilo na naši šoli. Zraven nas so se srečanja še udeležili Osnovna šola Miklavž pri Ormožu in Osnovna šola Črenšovci. Iz vsake šole so prišli učitelji, ki so vključeni v ta projekt, in dva učenca, ki sta bila izbrana po mnenju učiteljev. Iz naše šole sva to bila jaz in moj sošolec Adrian. Da sem bila izbrana prav jaz, me je zelo navdušilo.

Po krajši pogostitvi, ki je bila v naši šolski knjižnici, smo se vsi učenci med seboj spoznali in se dobro razumeli.

Prisotni smo bili pri uri slovenščine v 5. razredu. Dobili smo opazovalne liste z opornimi točkami, da smo lažje spremljali pouk in se osredotočili na ključne dejavnike. Ocenjevali smo, kdaj je bil najbolj slišan glas učenca, ali je glas učitelja bil slišan prevečkrat in kakšno sodelovanje je potekalo med učiteljico in učenci.

To so počeli tudi učitelji, ampak njihovo delo je bilo malo drugačno. Po končani uri smo se zbrali v družboslovni učilnici in se razdelili v skupine, tako da je vsak učenec bil v skupini z učitelji, torej npr. en učenec in šest učiteljev. V skupinah smo si izmenjali podatke, katere smo na koncu tudi poročali. Učiteljem so bile zelo pomembne naše opazke, saj otroci po navadi drugače gledamo na stvari kot oni. Učna ura v 5. razredu nam je bila vsem zelo všeč, še posebej zaradi tega, ker je učiteljica Saša učenca samo vodila, oni pa so večino vsega opravili sami. Potem smo učenci s svetovalko z zavoda odšli v likovno učilnico, kjer smo ustvarili plakat, na katerega smo zapisali, kje na naši šoli je že slišan glas učenca in kje še mi vidimo možnosti, da bi lahko bili slišani.

Kasneje smo ta plakat tudi vsem navzočim učiteljem predstavili in na naše delo so bili zelo ponosni.

Zame je bila to neprecenljiva izkušnja, ki me bo še naprej spremljala, lahko jo bom uporabila tudi kdaj v življenju. Spoznala sem, da je glas učencev zelo pomemben, saj če več delamo učenci samostojno, se iz tega več naučimo.

Anja Lazar

Udeležil sem se srečanja v okviru projekta Bridge. Tega projekta se je udeležilo tudi nekaj drugih učencev in pa veliko učiteljev.

Najprej smo opazovali eno šolsko uro pouka in si zapisovali opazke. Potem smo o tem debatirali. Imeli smo tudi delo z drugimi učenci in pa na koncu smo tudi nasploh malo debatirali o tem projektu.

Ta projekt se bo izvajal tudi naslednja leta in se ga bo verjetno udeležilo tudi več učencev. Je koristen projekt za raziskavo in za izboljšavo, s tem da vključuje tudi mnenje oziroma glas učencev.

Izkušnja je bila prijetna.

Adrian Cvetko

Well being, ročno tiskane vrečke za učne pripomočke

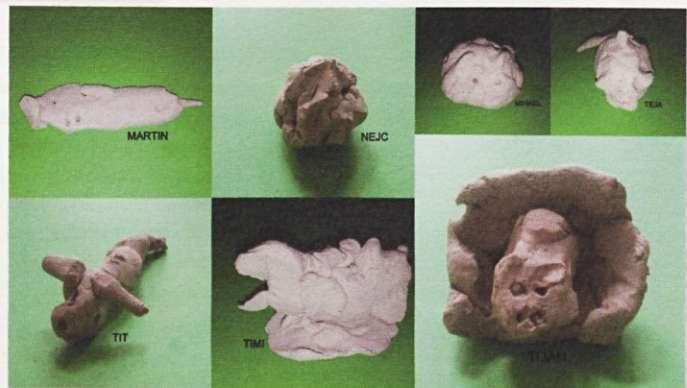
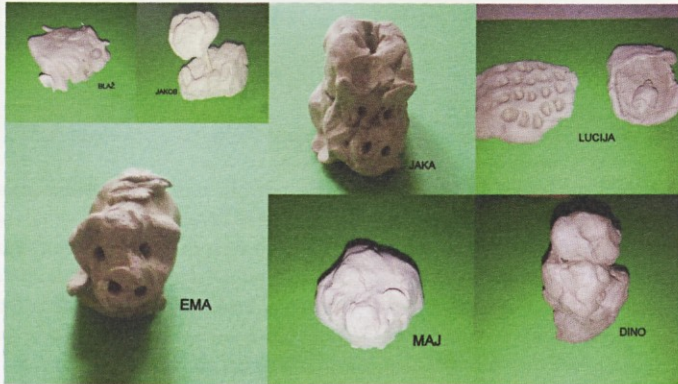
»TRIJE PRAŠIČKI«

Tema, pri kateri je bilo v skupini »Sončkov« lepo razvidno vzgojno načelo HORIZONTALNE POVEZANOSTI: povezovanje dejavnosti različnih področij dejavnosti v vrtcu in pri tem različnih vidikov otrokovega razvoja in učenja, ki uresničuje vzgojno-izobraževalne cilje dela v vrtcu.

Najprej je sledil ogled pujskov kot domačih živali na kmetiji v kraju Ivanjkovci, kar je pri otrocih vzbudilo veliko zanimanja. Tako izgled prašičkov, bivanje na prostem, hrana, njihov vonj... ter spoznavanje drugih domačih živali. Vsebino »Trije prašički« so otroci spoznavali preko branja iz knjig, ogleda filma in risanke. Ko so otroci vsebino osvojili, so samostojno ali ob slikah pripovedovali. V manjših skupinah so izvajali igro z lutko po vsebini Trije prašički. Pripravili smo dramatizacijo, si pripravili rekvizite in uredili prostor ter zaigrali tudi ostalim skupinam v vrtcu v tednu kulture. Otroci so se izražali s plesom po vsebini Pujs v mlaki. Likovno izražanje – slikanje z vodenimi barvami po vsebini zgodbe in izdelovanje mozaika (trgank in lepljenka). Z izdelkom »Pujsek – simbol sreče« smo se udeležili likovnega natečaja Za izbor najlepše risbe s področja reje prašičev na področju Prlekije in Medžimurja. Po učni metodi VŽN smo spoznavali materiale, iz katerih so bile izdelane hiške treh prašičkov: slama, lesene prekle, opeka. Otroci so spoznali osnovni naravni material za izdelovanje opeke, to je glina.

Glina ima veliko uporabno vrednost. Lahko jo uporabljamo za kreativno ustvarjanje, zidanje domov, izdelovanje lončenih posod, pa tudi za zdravje in lepoto našega telesa. Uporabnost je velika, zato jo moramo izkoristiti, saj je glina koristen in svetovno priznan material ali sredstvo za uporabo. S temi besedami nas je podjetje Wienerberger povabilo na natečaj »Rokice in glina - to bo mojstrovina«.

In kreiranje se je pričelo. Otroci so iz gline izdelovali prašičke, in tako so nastale res prave mojstrovine.

Ob evalvaciji svojega izdelka so otroci povedali:

Blaz: »Moj pujssek je šel jest solato, paradižnik in potem šel spat. Ko so pujski vstali, so šli jest. Potem je bilo sonce in so šli ven. Pujs živi tam, kjer je blato. Ima eno hiško.«

Jakob: »To je tisti pravi gujdek, ki ga imamo doma. Ime mu je Ciglek. Živi v hiši iz opeke. Ne zebe ga. Vročino ima, ker je spil »Oro«.

Jaka: »Moj pujssek ima luknjo za kovanec. Notri daš kovanec za čokolado. Ušesa ima in rep. Ima velike oči in smrček. Pujsek živi za ograjo.«

Lucija: »Moja pujsa spi, hrano je, igra se s pticami. To ima za hrano, notri pa še dvorišče ima. Ta pujsa ima rada nogomet. Ime ji je pujsa Pepa. Rada ima vse na svetu. Ima očka in mamo.«

Emma: »Pujsek ima okice, noseka – dve luknjici pa roke pa glavo. Ime mu je Pujsek. Pujsek živi pri meni, pri mami pujski. Pujsek rad je jabolka. Rad se igra z žogo.«

Maj: »Mora imeti zidano hiško. Ušesa ima, tudi nosek. Noge ima: eno, dve, pet, štiri, pet.«

Dino: »To je mama pujsa. Ima deset malih pujskov. Živi pri atiju v hlevu.«

Martin: »Gujdek je lep. Sivi je. Ta pujssek živi na drevesu. Najraje se igra s kockami. Ime mu je Pujsek.«

Nejc: »Gujdek, prašiček je. Ima glavo in rep. Dva sta jedla koruzo, krompir.«

Mihael: »Ime mu je Pujsek. Moj pujssek je solato, krompir. Ima usta, oči, glavo, noge, ušesa. Mi jemo meso od pujska.«

Teja: »Moji pujsi je ime Riba, ker se rada igra z ribami. Moja pujsa živi v morju. Tam plava, čofota. Rada je torto. Na glavi ima lase, spete v čop.«

Tit: »To je mamica pujsa. Živi v koruzi. Rada je koruzo, jabolka, hruške pa travo. Pa rada pije vodo. Pujseki tudi na drevesu jejo – listje. Rada se igra s smrekami, da se piči na smreko. Rada se koplje v potoku pa v bazenu. Notri skače v bazen. Rada je v Afriki pa v vodo notri čofka pa se po toboganu vozi.«

Timi: »Koruzo je jedel in krompir. Doma živi pujssek; doma imamo psa in muco imamo.«

Tijan: »To je pujs. Mi imamo pujske: tri, štiri, pet. V hlev notri jim slamo vržemo; v slami spijo. Solato jejo.«

IGRAJMO SE GLEDALIŠČE

V mesecu februarju tudi v vrtcu obeležimo slovenski kulturni praznik. V ta namen smo otroci skupine »Žogice« obiskali šolsko knjižnico. Otroci so spoznali knjižničarko in njeno delo v knjižnici. Po ogledu knjižnice nam je knjižničarka prebrala zgodbi Recept za ljubezen in nam pomagala pri izbiri knjig oz. slikanic za najmlajše. Izbrali smo slikanico Čisto majhna račka, ki je bila otrokom zelo všeč, kar sva z vzgojiteljico še poglobili in z otroki smo izdelali lutke ter uprizorili prijateljem iz drugih skupin čisto pravo gledališko predstavo.

Najprej smo se pogovorili in si z avdio-video opremo pogledali, kako gledališče izgleda, kaj vse potrebujemo za gledališko predstavo, kdo vse lahko gre v gledališče, kakšne vrste gledaliških predstav poznamo, kako se v gledališču obnašamo. Odločili smo se, da bomo uprizorili senčno gledališče, ki je bilo za otroke nekaj novega, posebnega, zanimivega. Seveda je bila potrebna vaja pred izvedbo. Sledila je priprava na gledališko predstavo. Pripravili smo sceno, prostor za gledalce, zatemnili prostor in v prostoru je do prihoda gledalcev igrala nežna glasba.

Ko so otroci prišli na predstavo, smo glasbo ugasnili, jih prijazno sprejeli in pozdravili ter povedali naslov in način gledališke predstave. Otroci so se v svoje vloge odlično vživeli in uspešno izvedli predstavo, kar so s ploskanjem potrdili tudi gledalci in vzgojiteljice. Gledališke predstave so pripravili tudi otroci ostalih skupin, katere smo si potem tudi mi ogledali.

Ker marsikateri otrok nima možnosti obiskati gledališča, se nam je tovrstna izpeljava gledališča v vrtcu zdela idealna, da otrokom približamo tudi ta način kulturno-umetniških prireditev.

Vzgojiteljica Milena Školiber

ROKICE IN GLINA TO BO MOJSTROVINA

V skupini »ŽOGICE« zelo radi ustvarjamo, zato smo se odločili, da bomo sodelovali v likovnem natečaju: ROKICE IN GLINA TO BO MOJSTROVINA, ki ga je razpisala tovarna opeke Wienerberger Ormož. Poznamo že zelo veliko likovnih tehnik in materialov, oblikovanje z glino pa nam je predstavljalo zelo velik izziv. Tovarna nam je podarila glino, ki je naravni material in ni nič umazana, saj se da umiti z vodo in pri čiščenju ne potrebujemo nobenih čistil. Glina ponuja široke možnosti oblikovanja in otroke popelje v svet domišljije.

Z glino smo oblikovali meseca januarja, ko smo v skupini izvajali tematski sklop po zgodbi: Nina na snegu, avtorja Dicka Bruna. Nina je v zgodbi oblikovala sneženega moža, zato smo se v skupini odločili, da bomo snežaka najprej oblikovali v igralnici iz gline in spoznali potek oblikovanja snežaka, saj za nas je bilo to prvo oblikovanje snežakov, ker smo bili stari komaj leto in pol. Otroci so bili zelo aktivni in so glino gnetli, oblikovali žoge - krogle, valje, ki smo jih potem s pomočjo vzgojiteljic sestavili v snežake, jih dali sušiti. Nazadnje smo jih pobarvali še s tempera barvami.

Izpod majhnih rok so nastajale velike mojstrovine - umetnine, ki smo jih poslali na ogled v tovarno opeke Ormož. Poglejte jih še vi.

Vzgojiteljica Slavica Kosec

NAŠE KUHARSKE DELAVNICE

Hrana in prehranjevanje predstavljata pomemben del našega življenja. Tudi kurikulum v svojih ciljih, dejavnostih in načelih prikrito zajema mnoge elemente vzgojnega vplivanja na otroka, ki niso nikjer opredeljeni, a so mnogokrat v obliki posredne vzgoje učinkovitejši od neposrednih vzgojnih dejavnosti. Tudi naše kuharske delavnice so bile usmerjene k temu, da spoznamo in izkusimo, da je domače res najboljše. Skuhali smo jabolčno marmelado, spekli kruh, si pripravili sadni jogurt in izdelali božične rezance.

Sinaj: »Jaz pomagam doma kuhati špagete, makarone, poliko in si sam naredim čokolino. Segrejem mleko, potem dam notri eno žlico čokolina in zmešaš. Najrajši pa imam jagode, banane, hruške in jabolka. Doma imamo jagode, banan pa nismo imeli.«

Žan: »Jaz rad doma kuham čokolino. Iz sadja naredim sok. Najraje imam sok iz jabolk.«

Teja: »Jaz sem prinesla mlinček in sem mlela. Doma z babico narediva zelo zelo dolge rezance, da nama celo mizo pokrijejo.«

Aneja: »Všeč mi je bilo, da smo tak delali testo in smo ga stiskali. Na testo smo dali nekaj moke in gor na mizo, da se je malo posušilo.«

Mija: »Božični rezanci so se imenovali zato, ker je bil božič in smo jih prodali na božični tržnici.«

Nik: »Všeč mi je nabiranje sadja. Iz sadja lahko narediš marmelado, sadno kupo, sladoled.«

Naya: »Jabolka bi lahko skuhalo in naredili kompot. Jaz imam rada češnjev kompot.«

Nika: »Babica kuha marmelado, jaz pa juho. Rada imam z rezanci, zelenjavno, žličnikovo. Všeč mi je bilo, da sem lahko mešala marmelado.«

Timotej: »Za kruh potrebujemo vodo, krpo, da ga pokrijemo, moko, kvas, pečico, tako veliko posodo, da damo kruh notri peč. Rabimo tudi škafo, da notri stresemo moko.«

Katarina: »Za kruh rabiš nekaj moka, mleka,... Greš h kuharju ali kuharici, da ti dajo moko in to daš v veliko skledo, zmešaš in nastane kruh.«

Larisa: »Pri nas doma nam je najboljši domači kruh, ki ga peče babica, mama ali ata ali stric Matjaž. Ta kruh nam je najboljši zato, ker je domač in ni iz trgovine.«

Timea: »Domači jogurt smo naredili iz sadja. Jaz najraje režem sadje. Jaz znam dobro rezati. Doma pomagam kuhati mami. Jaz mešam.«

Vzgojiteljica Mihaela Vočanec in otroci skupine Mavrice

RASTEM S KNJIGO

»Branje je potovanje, na barkah besed brez tišine. Molčiš in poslušáš čenčanje daljav in sveta iz bližine.« (Bina Štampe Žmave)

Da bi otroci preživeli lepo in aktivno otroštvo in da bi zrasi v ustvarjalne, srečne in zadovoljne ljudi, so za dosego teh ciljev potrebna skupna prizadevanja vzgojiteljev in staršev. Med sabo si je potrebno zaupati, prisluhni in si pomagati. Pri samem odraščanju otroka, pa se razvija in oblikuje tudi njegov govor. Govor se pri otroku razvije postopno in vsaka starostna stopnja ima svoje značilnosti, ki se kažejo tudi v razvoju govora, kateri se prične ob rojstvu, najbolj intenziven je do petega leta starosti, konča se nekje pri devetih, izpopolnjuje pa se celo življenje.

V skupini Zvezdice smo tako letošnje leto dajali velik poudarek govoru in razvijanju le-tega. Zato smo skozi celo šolsko leto v skupini izvajali Cicibanovo bralno značko, s katero smo otrokom omogočali svobodno izražanje, saj je pri tej starosti zelo pomembno, da vzgojitelji in starši dobesedno obdajamo otroka z govorom, mu govorimo, pojemo, veliko beremo, recitiramo pesmice, komentiramo dogajanja in se pogovarjamo z njim. S tem smo redno tako obiskovali šolsko knjižnico, kjer smo si izposojali knjige s pomočjo knjižničarke. Knjige so otroke neizmerno bogatile z novimi besedami in jim pomagale pri samostojnejšem pripovedovanju.

Grega Ostrc: »Ker sem jaz vse tri knjige prebral in smo si Zvezdice dali na list. Vse knjige imam rad.«

Rok Petek: »Ko je tema, mi mama in ata prebereta knjigo iz knjižnice. Pri bralni znački pa sem vse narisal in si zvezdico nalepil.«

Žan Majhenič: »Knjigo sem pripovedoval na stolu, prijatelji so me poslušali. Potem sem narisal zebro, tista, ki je črna in bela in je klicala leva. Doma mi pripoveduje sestra Mija in mama.«

Stella Novak: »Knjigo smo si šli v knjižnico izbrat in sem si jo domov nesla. Te pa sem jaz brala od Šnukija knjigo. Mama mi jo je doma prebrala. Na list pri bralni znački sem si pobarvala kvadratek. Moja najljubša knjiga je Šnuki.«

Anej Školiber: »V kotičku za knjige smo si nalepili slike gor od prijateljev skupine Zvezdice. Imam rad knjigo Mali nočni bober.«

Matej Ivanuša Sovič: »Mama in ata tudi bereta knjigo. V knjižnico smo si vzeli knjigo in se usedli na blazino. Doma imam knjigo o raci.«

Timotej Trkulja: »Pripovedoval sem prijateljem o velikem medvedu. Ko si knjigo domov nesem, mi jo mama prebere.«

Vzgojiteljica Karmen Žula

IGRAMO SE GLEDALIŠČE

S knjigo in lutko smo to šolsko leto razvijali otrokovo ustvarjalnost in kompetence, in tako krepili njegovo samopodobo. Kako res zelo malo je treba, da otroke popeljemo na čudovito popotovanje v svet lutk, kjer se lahko uživajo v pravljici ali domišljjske junake, z njimi sočustvujejo in se soočajo s številnimi zapleti, težavami in prigodami njihovega razgibanega življenja. Zato smo se otroci v skupini Zvezdice odločili, da odigramo predstavo, katera nas povezuje in krepi naše prijateljstvo. Na vsak način smo skupaj želeli nekaj odkriti, saj tudi mi radi raziskujemo, kot kuža Šnuki v knjigi Daj mi poljubček.

Aleks Munda: »Sem bil račka in sem plaval v vodi, pujsi pa so bili v blatu.«

Mia Viher: »Jaz sem bila metulj in igrali smo Šnukija, ki mi je bil najbolj všeč, ker je dajal poljubčke. Tam so bile še druge živali.«

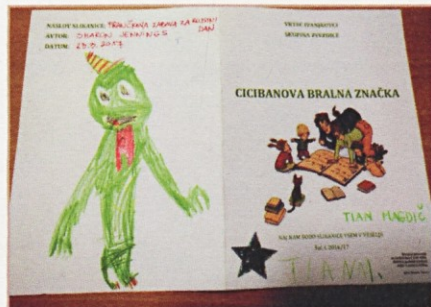
Tim Novak: »Igrali smo Šnukija, Šnuki in poljubčki. Jaz sem bil Šnuki in zbiral sem poljubčke. Všeč mi je bil tudi gujdek, ki se je valjal po blatu. Neja pa je igrala.«

Tim Štampar: »Spomnim se zajčka, jaz sem bil zajček, pa vse smo naredili sami.«

Neja Kolbl: »Sem igrala na instrumente. Predstavo so prišli gledat starši.«

Rok Petek: »Jaz sem igral račko. Hodil sem okoli ribnika in v vodi zaplaval. Drugi so bili zajčki. Najbolj všeč mi je bil metuljček, ker je letal, pa mama me je prišla gledat.«

Vzgojiteljica Lidija Janežič

Tian Magdič

Grega Poredoš

Gal Kustec

UČENCI PRVEGA RAZREDA RADI OBISKUJEJO KNJIŽNICO

Šolska knjižnica je namenjena učencem in delavcem šole. Prvošolci so že v prvih šolskih dneh postali obiskovalci in uporabniki knjižnice. Knjižnico v prvem razredu obiskujejo skupaj enkrat tedensko v sklopu pouka. Že v začetku septembra so si sami izdelali vsak svojo izkaznico, na katero je knjižničarka nalepila knjižnične oznake. Z ustrezno opremljeno izkaznico si učenci izposojajo izbrane knjige po lastni presoji. Učenci so se že v začetni uri seznanili z načinom izposoje, vedenjem v knjižnici in kako je potrebno s knjigami ravnati doma. Že prvošolci so vključeni v pridobivanje bralne značke, za katero je potrebno s pomočjo staršev prebrati in pozneje pripovedovati vsebino štirih knjig v času enega šolskega leta. V začetku, ko še učenci niso bralno usposobljeni, jim knjige prebirajo starši.

Starše smo seznanili s pomenom branja, saj je družinsko branje »zibelka branja«, ki odločilno vpliva na kasnejšo otrokovo učenje branja in uspešno učenje, na razvoj njegove bralne pismenosti, literarne dojemljivosti in na njegovo bralno kulturo v odraslem obdobju. Branje v družini naj bi bilo predvsem vir skupnega veselja in zadovoljstva. Učenci si v knjižnici izposojajo knjige, primerne njihovi starosti. Učence zanimajo leposlovna dela in tudi poučna literatura (priročniki, atlasi, enciklopedije ipd.) Branje umetnostnih besedil nudi estetski užitek, ugodje, uhajanje v domišljajske svetove. Branje poučne literature pa omogoča dostop do različnih informacij.

Branje nam omogoča, da razvijamo verbalne sposobnosti, izboljšuje koncentracijo, bralci knjig imajo radi umetnost in pogosto spreminjajo svet na bolje, vzpodbuja domišljijo, postajamo inteligentnejši, skladno s tem postajamo zanimivejši in bolj privlačni, branje zmanjšuje stres, izboljša spomin, s pomočjo knjig se lahko spoznamo in na novo ustvarimo, branje knjig je zelo zabavno.

Andreja Kociper

Andraž Lazar: »V knjižnici je lepo. Lahko si izposodim različne knjige.«

Nejc Babič: »Z veseljem si izberem knjigo, ki mi jo mama doma prebere.«

Mihael Vaupotič: »Knjižnica je lepa, v njej je veliko knjig. Knjižničarka je prijazna.«

Kaja Ploj: »Rada si izposodim knjigo. Nekatere knjige že sama berem.«

Neli Felzer: »Knjige, ki jih prinesem iz knjižnice, mi mama prebere, jaz pa pripovedujem zgodbe ob slikah.«

Anja Zelenko: »V knjižnici mi je všeč, da si lahko sama izberem knjigo, ki mi je lepa.«

Lana Šuen: »V knjižnici poslušamo sošolce, ki pripovedujejo prebrane zgodbe za bralno značko.«

Lana Štuhec: »Hitro sem povedala vse zgodbe za bralno značko in si pobarvala vse štiri svoje predalčke.«

Lena Grof Štih: »Sama si preberem knjige, ki jih prinesem iz knjižnice.«

Nejc Belc: »Meni je najbolj všeč pravljica o Sneguljčici in njenih prijateljih palčkkih.«

Jaš Janežič: »Meni je všeč Aladin, ker ima opico.«

Nina Rubin: »Meni mama vsak večer preden grem spat prebere celo pravljico.«

Mia Novak: »Knjige morajo biti v knjižnici lepo zložene. Ne smemo jih razmetavati.«

Teja Lazar: »Knjigo doma lepo pospravim na polico, je ne prijemam z umazanimi rokami in je ne mečem.«

Mojca Ivanuša: »Meni je všeč knjiga Mojca Pokrajculja. Pripovedujem jo bratcu.«

Rok Slana: »Rad prebiram zanimive knjige o vesolju, planetih in živalih...«

Kristjan Toplak: »Zanimajo me dinozavri. V knjižnici si lahko izposodim knjige, kjer si lahko o njih veliko preberem.«

Bono Majhenič: »Vsak teden si v knjižnici izposodim novo knjigo, ki mi jo ata prebere.«

Teo Rubin: »Meni je lepo hoditi v knjižnico. Skupaj z mamo bereva izposojene knjige.«

Simon Lesjak: »Iz knjige se učimo brati. Knjige so lepe.«

Anže Školiber: »V knjižnici se moramo lepo obnašati. Ne smemo veliko govoriti. Jaz si izposodim knjigo in jo doma sam berem.«

BRALNA ZNAČKA

Branje in vzgajanje s knjigo se mi zdi zelo pomembno. Učenci se morajo sami zavedati, da je branje najboljše učenje za življenje. Ustvariti moramo pozitivno razpoloženje med bralci.

Pomemben dejavnik motivacije so tudi izbrane knjige, knjige, ki imajo pozitivno moč in nudijo užitek ob branju. Knjige izbiramo pazljivo, da so prilagojene bralnim sposobnostim, intelektualnim sposobnostim, čustvom in interesom, ki izhajajo predvsem iz pouka. Trudimo se, da so knjige ustrezno dolge, ilustrirane, predvsem za mlajše bralce, humoristične, aktualne.

Učenci se o prebranem radi pogovarjajo, nikakor ne smemo učencev strogo kontrolirati in jim dajati občutka tekmovalnosti. Spoznati morajo, da vse, kar berejo in se o tem pogovarjajo, delajo iz užitka in veselja. Zato mora pogovor potekati v čim bolj sproščnem vzdušju. Če bomo učenca poslušali, ga pohvalili in kazali navdušenost, je to že uspešna motivacija za branje naslednje knjige. Ko učenec knjigo prebere, je pomembno, da jo tudi razume.

Prizadevam si, da čim več otrok pritegnem k branju, razmišljanju, vrednotenju, interpretiranju, analiziranju, razpravljanju in pripovedovanju. Ponosna sem na mlade bralce 1. razreda. Čestitam jih za osvojeno bralno značko.

Brigita Fridl

Neli Felzer, Na sprehodu, praskanka

Teja Lazar, Metuljčki, črni flumaster

Anže Školiber, Pika in črta, flumaster

MAPA DOKAZOV, DOSEŽKOV, USTVARJALNOSTI, RAZMIŠLJANJ,...

Učenci 2. razreda smo že v začetku šolskega leta prinesli v šolo mape, katere smo poljubno okrasili, jih polepšali. V mapo smo skozi vse učne dni vlagali liste s pomembnimi podatki, raziskovalnimi nalogami, dokazi, vajami...

Na kaj pa smo najbolj ponosni v tem šolskem letu? Učenci 2. razreda z učiteljico Klavdijo Petrovič

Kaja Mar: »Najbolj sem ponosna na zapis zgodbe o kužku Bobiju. Uspelo mi je tako, kot sem si zamišljala in pri tem nisem imela nobene pravopisne napake. Izbrala sem si še dnevnik svoje aktivnosti in dosegla svoj cilj, ki je bil, da se vsak dan gibljem, sem športno aktivna. Všeč mi je bilo, da sem lahko povabila k temu še svoje starše in sorodnike, ki so bili nad nalogo navdušeni.«

Matija Kosec: »Izbral sem si knjižico govornega nastopa. Ponosen sem nase, ker sem se pripravljaj in izdelal vse sam, čeprav mi je bilo v začetku težko. Ob vzpodbudi učiteljice je težava izginila in zadovoljen sem bil s svojo predstavitvijo.«

Valentina Lazar: »Izbrala sem si list, kjer sem razmišljala o svojem napredku v branju in pisanju. Ugotovila sem, da ko bo mi branje šlo odlično, ne bom več imela toliko napak pri pisanju.«

Niko Rakuša: »Ponosen sem na matematično ocenjevanje. Dokazal sem si, da sem odličan matematik, natančneje pa moram uporabljati ravnilo.«

Alina Slavinec: »Ponosna sem na samostojno branje in upoštevanje kriterijev branja. Ugotovila sem, da če berem vsak dan, izboljšujem svoje branje. Uspelo mi je.«

Taja Trstenjak: »Ponosna sem na svoj napredek v plavanju. V prvem razredu sem preplavala zelo malo, letos mi je uspelo preplavati 25 m. Plavalni list me bo spominjal, da zmorem in sem lahko uspešna.«

Zala Viher: »Izbrala sem si bralne hišice. Dosegla sem svoj cilj - branje vsak dan in branje po kriterijih. Uspelo mi je in brala bom še naprej.«

Rok Ostrc: »Zanimivo mi je bilo opisovati sličice in si izmišljevati zgodbe. Všeč mi je vsebina, ki sem jo zapisal pod naslovom - Pri babici in dedku. Ker sem imel malo napak, sem potrdil cilj - znam pisati male tiskane črke in oblikovati povedi.«

Blaž Petek: »Najbolj sem ponosen na razpredelnico o upoštevanju pravil, dogovorov v našem razredu. V času spremljanja sem vse upošteval in nisem bil nič opozorjen.«

Nuša Moravec: »Izbrala sem knjižico razmišljanja, kjer sem ugotavljala svoje uspehe v tekočem tednu, se soočala s svojimi težavami, se naučila veliko stvari. Če hočem, razmišljam s svojo glavo.«

Lara Slokan: »Najbolj sem ponosna na svoj govorni nastop. Izdelala in pripravljala sem se sama v šoli in resnično mi je dobro uspela predstavitev.«

Ameli Zoja Kumer: »Ponosna sem na svojo mapo, kjer sem razmišljala, kaj vse sem se naučila v enem tednu pri določenih predmetih. Ugotovila sem, da moram vaditi zapis črk. Uspešna sem bila pri poslušanju navodil, odnos s sošolci in da sem uspešno opravljala vse domače naloge.«

Tai Novak: »Izbral sem si dan dejavnosti - ormoške lagune. Videl sem veliko živali, ki živijo v mlaki, in ugotovil, da so ormoške lagune vse prej kot nogometni stadion.«

Timotej Novak: »Ponosen sem nase, ker sem se pri dnevu dejavnosti - branje je kul... zelo trudil. Dokazal sem, da znam upoštevati dogovore v skupini in da smo pomembni vsi člani.«

Živa Majdič: »Vesela sem, ker smo obiskali ormoške lagune, saj je bilo tam zelo zanimivo. O njih nisem vedela ničesar, sedaj pa vem, da v mlaki živijo različne živali, v bazenih so bivoli. Imela sem se lepo.«

Nejc Hojč: »Ponosen sem na svoje branje, saj sem ugotovil, da sem ga zelo izboljšal. Videl sem, da zmorem, upoštevati sem začel glasnost, tekočnost, trudim se upoštevati ločila in brati doživeto.«

Matej Poredoš: »Najbolj sem ponosen, ker sem napisal svojo pesem o Sloveniji. Ponosen sem tudi na športno aktiven dnevnik, saj sem se vsak dan gibal in nisem jedel toliko sladkarij.«

Taras Rajh: »Ponosen sem na športni gibalni dnevnik. Moja sestra pravi, da sem potencialen športnik. Zadal sem si še nov cilj, in sicer ta, da bom vsak dan pojedel čim manj sladkarij.«

Mape ustvarjalnosti

Nuša Moravec, Metulj, črni tuš

ČETROŠOLCI...

MOŽGANSKA NEVIHTA ABC: našega razreda

- A – B: absolutno bistri
- C – Č: carski četrti
- D – E: delovnih enajst
- F – G: fantovska glasnost
- H – I: humoristično igrivi
- J – K: jokavo krepki
- L: lačni
- M – N: močno nasmejani
- O – P: otroško prijateljski
- R – S: resno spoštljivi
- Š – T: šolsko težavni
- U: ubogljivi
- V: vljudni
- Z – Ž: zabavno žareči

Jan Habjanič, Jan Slana, Žan Sovič

Pesniški kotiček

KDO SMO MI

Naš četrti razred vedno nasmejan je,
Žan rokomet, Luka nogomet igra,
Lana in Žana pišeta pravljice,
Alina pa poje pesmice.
Žan pravi matematik je,
Patrik pa trudi pisati se.
Jan S. vedno prijazen je,
Jan H. pa učiti se zna.

Učiteljica se razjezi, kadar pridni nismo mi,
Lana pa na kosilo odhiti, kadar trebušček kruli ji.

Lana Rajh (Strežetina)

RIMA PA TAKA

Tika toka ura taka – jaz sem ura, ti si kura.
Tika taka tika taka – jaz sem mama, ti si ata.
Tika toka ura taka – mama čaka, ata kaka.
Jaz lovim, ti bežiš.

Žana Jarc Dokl, Alina Anželj,
Patrik Gjerek, Žan Majdič

ZAČNE SE V ČETRTEM

Začne se v četrtem razredu...
...V Ivanjkojih tičimo, šole se vsi veselimo.
Žan M. je dober v rokometu, Alina pa v teku.

Rebeka rada pico ima,
Jan S. pa se učiti zna.

Lana (PV) lepo pisati zna,
Žana pa slovenščino rada ima.

Žan S. pravi matematik je,
matematika kar iz glave mu gre.

Učiteljica Maja rada nas ima
in lepo pomagati zna.

Patrik naš sošolec dober je,
včasih kakšna oslarijo po glavi mu gre.

Luka lesar postati želi,
Jan H. pa se brati uči.

Lana (S) dobra v športu je
za svoje ocene zelo trudi se.

Mi četrti razred smo
in imamo se lepo.

Alina Anželj in Rebeka Gregorinčič

PRIJATELJ...

4. razred najboljši je, saj tukaj pravo se prijateljstvo začne.

Jan H. pravi športnik je,
Ampak Žan S. še boljši matematik je.
Patrik vedno trudi se,
a Jan S. prava glavca je.
Lani (PV) lepomis gre od rok,
Alina pa rada pije sok.
Rebeka kito najlepšo ima,
Žana pa največjo domišljijo ima.
V razredu imamo športnika dva,
ki rada na tekmah zmagujeta!

Zdaj spoznali razred naš ste,
tukaj veliko zabavamo se.

Lana Rajh (Pavlovski Vrh), Žana Dokl Jarc,
Luka Lesjak, Žan Majdič

Dogajalo se je...

OTROŠKA VARNOSTNA OLIMPIJADA

Vsi se zavedamo, da je varnost na prvem mestu. Vsi moramo poskrbeti za njo, tudi mi, učenci. Zato smo se v maju učenci 4. razreda z mentorjem Andrejem Primužičem udeležili otroške varnostne olimpijade v Cirkulanah. Tekmovalo je 21 šol iz različnih krajev. izkazali smo se v več različnih igrah. Ob objavi rezultatov smo bili zelo srečno presenečeni, saj smo osvojili več kot odlično drugo mesto. S tem smo se tudi udeležili finala. Ponosna smo bili, da nam je uspelo. Med tekmovanjem smo si ogledali tudi enote, ki nas varujejo (reševalci, gasilci, policija in civilna zaščita).

LANA RAJH (PV)

SKRBNIKI ZA ŽIVALI

V sodelovanju z LD IVANJKOVCI smo izvedli že tri naravoslovne dneve, ki smo jih preživel v lovskem domu v Ivanjkovcih v družbi lovcev. Šlo je za prijetno druženje in priložnost, da se naučimo veliko novega. V oktobru smo tam tudi prespali. S sodelovanjem spodbujamo timsko delo; razvijamo dejavnosti ohranjanja narave in vloge ter pomen lovstva na našem področju; se seznanjamo z ohranjanjem naravnega okolja, varstva divjadi; razvijamo čut za življenje v naravi; seznanili smo se z učno potjo; pobirali smo poljščine in se družili ob tabornem ognju. Skupaj smo bili učenci 4. in 5. razreda.

UČENCI Z NAVDUŠENJEM...

Anamari Fajfar: »Razburljivo... Pripravili smo si taborni ogenj in si pekli krompir in klobase.«

Anja Novak: »Zanimiv dan pri lovcih. Oglledali smo si živali, šli po učni poti.«

Anja Lipnik: »Bila je lepa noč. Sove so ukale, zvezde so bile na nebu, bila je rdeča luna.«

Evelin Husič: »Mirno smo spali in naslednje jutro se je začel lep sončen dan. Ko smo se zbudili, smo plesali, tekali in peli in se imeli fajn.«

Michel Raščan: »Pri lovcih smo hodili, smo brali, smo opazovali sledi živali, smo igrali nogomet, smo se lovili.«

Tilen Lesar: »Z daljnogledom smo opazovali živali. Dogovorili smo se, da pridemo še kdaj.«

Aljaž Ivančič: »Hodili smo po učni poti. Prebrali smo besedilo na tablicah, ki so postavljene ob učni poti.«

Tara Lazar: »Ko smo se zbudili, smo jedli hrenovke. Na koncu smo dobili pice. Njami...«

Ališa Dogša: »Ko smo bili pri lovcih, je Matej videl srno, kako teka po gozdu.«

Eva Škrinjar: »Bil je prekrasen dan. Skupaj smo peli, plesali in se igrali. Bilo je res super.«

Matej Bratuša: »Ko smo se odpravili, smo se vsi veselili dogodivščin ter prenočevanja.«

Žan Brenholc: »Naša pustolovščina se je začela v torek, 25. 4. 2017, ko smo šli peš k lovcem. Takrat smo se vsi veselili lovcev in bili zelo hvaležni, da so nas povabili. Vsi smo se prijazno pogovarjali in smejali.«

Anemarie Feuš: »Punce smo sadile koruzo, fižol, rdečo peso, korenček in več vrst zelenjave. Fantje so kopali in grabljali. Druga skupina učencev je posadila solato in zelišča.«

Gloria Lašič: »Živali so hitre in lačne. Posadili smo jim koruzo in pšenico, videli pa nismo nobene, saj smo bili preglasni.«

Taja Kosec: »Uporabljali smo pa tudi orodje, to so grablje in motika. Naučili smo se pravilno uporabljati grablje in motiko.«

Tanja Veldin: »No, pa začnimo. Predstavlja vam bom svojo zgodbo o noči, ki mi bo vedno ostala v spominu. Nekaj dni po mojem rojstnem dnevu sem težko dočakala četrtek, ko smo odšli k lovcem. Ko sem se pripravila, sem se z očetom odpravila proti Lovskemu domu Ivanjkovci. Ko sem prišla, me je bilo sram, saj nisem videla sošolk in sošolcev. A naenkrat so se prikazali in pogumno sem odkorakala proti njim. Pokazali so mi, kje bomo spali. Namestila sem se zraven sošolk Anje in Eve. Odložila sem si nahrbtnik ter odšla k drugim. Preden smo šli na učno pot, smo malo tekali. Ko je bila toliko ura, smo se odpravili na učno pot. Tam smo spoznali marsikatero nove rastline in živali, ki živijo v okolici. Ko smo prišli nazaj, smo imeli nekaj časa, da smo se pozabavali z drugimi. Ko pa se je že temnilo, smo si šli po palice, na katerih si bomo kasneje pekli klobasice. Ko smo bili vsi prav siti, je bil že čas za spanje. Po parih minutah je nastala tema, vendar nismo mogli zaspiti. Vsi smo se začeli pogovarjati, nekateri so celo kričali, tako da res nismo mogli zaspiti. Vendar sta nas učiteljica Maja in učiteljica Saša umirili. Takrat je nastala popolna tišina. Naslednji dan smo se zbudili ob 8:00, vendar nam je bilo prav težko vstati. Ko smo se vsi zbudili, smo dobili lovski zajtrk. Po zajtrku je sledila plesna telovadba. Par minut po tem smo bili prav vsi izmučeni, zato smo si šli malo odpočit in si pospravili spalne vreče, oblačila itd. Nato smo šli nakrmiti živali. Prav močno smo se utrudili, vendar ko smo se vrnili, nas je presenetila pica, o kateri niti sanjali nismo. Potem smo šli očistiti prostore v lovskem domu in se odpravili v šolo. In tako se je ta dan končal.«

Spanje v lovskem domu

Učenje v naravi

Igrivo naokrog

Ob ognju

ZELENO-RJAVI KROŽEK

Zeleno-rjavega imamo vsako sredo zjutraj ob 7. uri. Pri krožku čistimo živalske kletke, kjer so: želve, ribe in hrček. Ribam in želvam menjujemo vodo, hrčku pa žagovino. Tem živalim dajemo tudi posebno hrano: želvam meso, ribe in majhne rakce. Ribam hrano za ribe in hrčku mešanico žitaric in zelišč. Pri zeleno-rjavem vedno zalijemo rože in jih odstranimo suhe in poškodovane liste. Razvijamo lep odnos do vseh živih bitij. Ta krožek obiskujemo učenci 4. in 6. razred. Ta krožek obiskujemo zato, ker imamo radi živali in rastline. Spomladi bomo na vrtu posejali semena zelenjave, rož in zelišč, ki smo jih dobili v okviru projekta Šolska vrtilnica.

Matjaž Magyar

Žan Štuhec: »Hranimo živali: ribe, hrčke in želve. Vsak torek jim počistimo. Skrbimo za njih.«

Žiga Rajh: »Pri krožku učimo učence 4. razreda, kako skrbeti za rastline, živali in kako je potrebno z njimi delati.«

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

Vključeni smo v projekt Ekošola, odgovorno skrbimo za okolje, razvijamo prijazen odnos do narave in varujemo naravne vire. To izkazujemo z različnimi načini, eden od teh je tudi zbiranje starega papirja.

Že ogromno generacij na šoli je zbiralo stari papir. S tem da zbiramo papir, prispevamo k razvoju dreves, saj nam drevesa dajejo kisik za življenje. Zbiramo vse vrste starega papirja, kot so (časopis, reklame, razni papirnati predmeti,...) Ta akcija zbiranja starega papirja je večkrat na leto. Denar, ki ga zberemo od papirja, se vsako leto nameni za šesti razred, ki ta denar porabi za pokrivanje stroškov zimске šole v naravi. Veseli smo, da imamo te akcije, saj tako preprečimo sekanje velikega števila dreves.

Katja Pučko in Matjaž Kavčič

LIPA

V mesecu aprilu smo posadili lipo, ki je naša avtohtona drevesna vrsta. To pomeni, da je to samonikla, domorodna oz. domača vrsta. Lipa je zelo medonosna in koristna za čebele. Sadiko lipe nam je podarila Ormoška zveza čebelarjev, v okviru dejavnosti za ohranjanje slovenskih čebel z željo, da bi se te vrste ohranjale, in tako koristile tudi ohranjanju čebelarstva..

Lipo smo posadili na šolskem dvorišču. Učenci 6. razreda bomo skrbeli zanjo, jo zalivali in negovali, da bo dajala senco na šolskem dvorišču še generacijam učencev, ki bodo že naši vnuki.

Anja Drobnik in Nina Grašič

PUBERTETA

Na začetku šolskega leta smo imeli razredno predavanje na temo odraščanja oziroma pubertete. Predavanje je izvedla gospa iz Zdravstvenega doma Ormož. Predavanje je bilo zelo zanimivo, saj smo dobili veliko informacij, ki nas trenutno zelo zanimajo. Puberteta je obdobje, ko se začnejo v telesu dogajati velike spremembe, ki so vidne tudi navzven. Včasih smo malo začudeni, prestrašeni in radovedni, saj nas nekatere spremembe lahko tudi presenetijo, ali si jih ne znamo pravilno razložiti, ali pa ne znamo poiskati odgovorov na vprašanja. Po tem predavanju nam je postalo jasno, zakaj se nam zdijo vsi tečni, zakaj dobimo mozolje, kaj je menstruacija, pa še nekatere čudne reči.

Tudi glede štorcklje in otrok nam je vse čisto jasno.

Anej Fajfar, Nik Meško, Martin Dogša, Žiga Brenholc

PRVA POMOČ

Prva pomoč je neposredna oskrba poškodovanca na kraju nesreče, ki jo opravljamo s preprostimi pripomočki. Z znanjem prve pomoči pomagamo prizadetim oz. ogroženim, dokler ne pride zdravniška pomoč. V znanju smo se preizkusile tudi tri učenke, Anika, Nina in Marina. Preverjanje znanja je potekalo v tednu RK, ki je od 8. do 12. 5., v Ormožu. Z učiteljico Zdenko smo se pripravljali več tednov. V šoli pa smo imeli tudi predavanje o defibrilatorju. Razložili so nam, kaj defibrilator sploh je, kako se uporablja, kdaj ga uporabimo. Uporablja se pri srčnih zastojih, saj defibrilator spusti šok, da srce lahko spet bije. Ko ga vključimo, nas vodi skozi postopek. Zadovoljni smo, da ga imamo tudi v naši šoli.

Od 12 ekip, ki so sodelovale na kvizu, smo dosegle 2. mesto. Ponosne in vesele smo odšle iz Ormoža.

Marina Lubej in Zara Krajnc

ZELIŠČNI VRT

Pri zeleno-rjavem krožku je učiteljica predlagala, da bi izdelali skico zasaditve za šolski vrt, ki je malo zeliščni malo pa zelenjavni vrt. Na list formata A3 smo narisale idejne zasaditve, pri tem smo si pomagale s semeni in z revijo *Dobri sosedje v vrtu*. Tako so nastajale ideje različnih kombinacij rastlin in skice vrtov. Učenci v OPB so izkoristili naše idejne zasaditve in po njih sejali semena in sadili sadike na vrtu. V okviru projekta Šolska vrtilnica (Eko šola) smo dobili semena zelenjave, rožic in zelišč. Kopali, grabljali, rahljali, sejali smo z orodjem, ki smo ga lani dobili v okviru projekta Šolski vrtovi. Ugotovili smo, da vsa zelišča in rastline ne spadajo skupaj. Mlade rastlinice različnih solat, fižola, graha, korenčka, čebule, česna, peteršilja, jagod, zelišč in še česa veselo rastejo na vrtu.

Anika Žličar in Tjaša Slavinec

Katja Pučko,
Sončnice,
svinčnik

Tjaša Slavinec,
Zdrav krožnik,
mešana tehnika

V letošnjem šolskem letu smo učenci 7. razreda doživeli veliko različnih dogodkov, ki pa so bili veseli in zanimivi. Šli smo v **Ljubljano**, šli smo na *plesne migarije* in tako naprej. Tudi odnosi v razredu so bili dobri in dobro uravnani. Nasploh je letošnje leto bilo **ZELO LEPO**, ampak več o tem lahko preberete ^{spodaj}.

1 Medsebojni odnosi v razredu se spreminjajo. So v dobrem stanju, občasno pa se malo obrnejo in med določenimi je prepir - to se ne dogaja pogosto, ampak se včasih zgodi. »Učim se iz napak in napredujem.« Ta afirmacija je edina, na katero kdaj pomislim. Iz napak se vedno učim in zato delo vedno naredim bolje kot prvič. Človek ima vedno možnost za napredek in za izboljšavo. • **Adrian Cvetko**

2 UČIM SE IZ SVOJIH NAPAK IN NAPREDUJEM. Ta afirmacija mi je najboljša, ker mi najbolj pomaga v življenju. Sem športnik, ko igram na tekmah, včasih naredim napako in nam nasprotniki vzamejo žogo in zabijejo gol. Poskušam odpraviti te napake, da lahko mi zabijamo gole in zmagamo tekmo. • **Maj Meško**

3 Naprej smo brali knjigo s pozitivnimi mislimi. Izdelali smo si mape. V mapo smo si napisali afirmacije, ki smo si jih zapomnili. Napisali smo še tri svoje afirmacije. V razred smo prinesli ogledalo. Sošolke so nas snemale. Postavili smo se pred ogledalo in povedali svoje afirmacije. Iz tega so učenke naredile film. • **Nadja Vajda**

4 Mapice smo okrasili z vzorci, ki so nam všeč. Na zadnjo ali sprednjo stran smo si zapisali nekaj pozitivnih misli, ki smo jih videli na tabli. V mapah ohranjamo naše osebno delo, izražamo, kaj nam je všeč, in kaj ne. To smo naredili v obliki risbice s predmetom življenja... in vanjo zapisali svoje ime. Potem smo samo še pisali vprašanja, doma pa nanje odgovorili. V šoli smo za mamice in atije naredili predstavitev, ki je govorila, kako pomembni so starši za nas. Seveda se večer ne bi mogel bolje zaključiti kot s čajem, kavo in muffini. • **Vanesa Lesjak**

5 Pogovarjali smo se o mislih, ki nas vzpodbujajo. Pripravili smo tudi sestanek za starše. Za njih smo pripravili posebne točke, kot so ples, misli v okvirjih in slaščice. • **Lan Novak**

6 Naučili smo se, kako biti pozitiven do sebe. Naredili smo darilo za starše. Za njih smo v okvir dali eno lepo misel o družini ali domu. Te pozitivne misli smo naredili zato, da bomo mislili pozitivno o sebi. • **Emma Trstenjak**

7 Z mapico smo začeli, ker nas je učiteljica hotela seznaniti s pozitivnimi mislimi. Hvaležno sprejemem vse kar imam - to je moja najljubša afirmacija. • **Tilen Kustec**

8 Medsebojni odnosi v razredu so še kar v redu. Pride do kakih preprirov, ampak lahko bi bilo huje, glede na to, v katero fazo odraščanja v tem trenutku vstopamo. Prepriro najprej želimo rešiti sami, a včasih mora zraven stopiti odrasla oseba. Včasih tudi kaj nepremišljeno rečemo. Zato bi bilo boljše, da premislimo, preden rečemo kaj grdega o drugih, ker lahko koga prizadenemo. • **Živa Puklavc**

9 Naše razredne ure so se navezovale na afirmacije. S tem smo hoteli vzpodbuditi lepo mišljenje. Iskali smo besede s katerimi si lahko pomagamo, da nam v življenju uspe več. S tem smo dosegli cilj, da nas ne preplavijo grde misli. V zadnjih nekaj urah smo se odločili, da bomo za našo lažjo odločitev predstavljali poklice. S takim delom se veliko naučimo. • **Rebeka Viher**

10 Vedno smo najprej iskali skupne rešitve in ideje, ter se na koncu odločili za nekaj najboljših in kreativnih in jih združili skupaj: tako smo pripravili tudi sestanek za starše. Začeli smo z dvema idejama, kako bo izgledalo, kje bomo imeli sestanek, kakšna bo učilnica, kako bodo postavljene mize, nadaljevali smo s tem, kako bomo zadevo predstavili - še vedno smo upoštevali skupne ideje. Sestavili smo spored dogodkov in se dogovorili, kakšno bo presenečenje za starše: izbrali smo sliko s pozitivno mislijo. Sestanek smo sestavil skupaj s timskim delom in z vnašanjem truda in pozitivni misli. Kljub nekaterim napakam so bili starši veseli, mi pa smo znova odlično sodelovali. • **Megi Repec**

11 Učim se iz svojih napak in napredujem • **Domen Rajh**

12 V mapah imamo opis sebe, kdaj oz. kaj me razjezi in zakaj me ljudje imajo radi. Napisali smo si tudi svoj osebni načrt za leto 2017. Mapice smo naredili iz barvnega papirja. Staršem smo na roditelskem sestanku pridedili presenečenje, kjer smo plesali, brali pesmi, igrali instrumente, se pogovarjali in vsak učenec je za svojo družino narisal oz. napisal pozitivno misel, ki bo spremljala njegovo družino, staršem smo pripravili tudi pogostitev. • **Anja Lazar**

13 Mapice in pozitivne misli smo naredili zato, da bi lahko začeli bolj pozitivno razmišljati. Pozitivne misli so povezane z zdravo šolo. Če ne razmišljaš pozitivno to ni dobro. • **Glorija Drobnik**

14 Za starše smo zaigrali krajšo igro, ki je govorila o tem, kako starši skrbijo za nas, kadar smo bolni, ... • **Aneja Anželj**

15 Ta prireditev je bila namenjena za starše, saj večino časa posvečajo nam in našim težavam. In zato smo jim hoteli s tem povedati, da nam veliko pomenijo. Naredili smo ples, napisali lepo misel in prebrali pesmi. • **Daleja Štiberč**

16 KAJ ME NAVDUŠUJE: Največ se naučim iz svojih napak. Če se mi kdo nasmehne, sem tudi jaz vesel. • **Rok Grabovac**

17 Največ se naučim iz svojih napak. Za starše smo pripravili presenečenje za materinski dan. • **Tilen Karba**

18 NIKOLI NE OBUPAM IN VEDNO GREM NAPREJ. Vedno izberem pozitivno pot. Če si prijazen do drugih, se ti bo to vrnilo nazaj. V vsakem človeku vidim najboljše. Skrbim za zemljo, moj dom. • **Marsel Novak**

19 To šolsko leto smo se zelo ukvarjali sami s sabo. Kako biti pozitiven sam do sebe. Na sploh pa smo se veliko pogovarjali o pozitivnih mislih, kako sam sebe motiviraš. Najprej smo si pogledali en film. Govoril je o dveh sestrah, ena je bila bolj močne postave, druga pa je bila suha in je bila uspešna drsalka. Suha sestra je hotela biti še bolj suha, ker je mislila, da bo še boljše v drsanju. Sploh ni hotela veliko jesti in bruhalo, veliko je tudi telovadila. Ampak je zbolela. Važno je, da se ti dobro počutiš v svojem telesu. • **Monika Magyar**

GOVORILNE URE MALO DRUGAČE

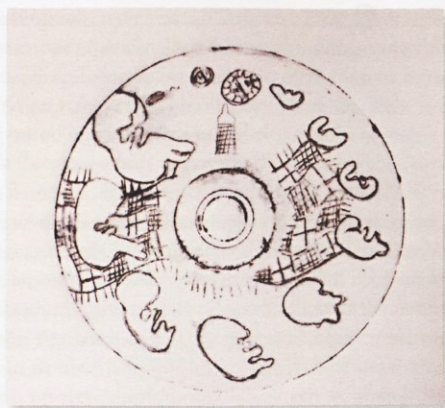
Na začetku letošnjega šolskega leta smo osmarji, naši starši in razrednika začeli delati na naši coni zaupanja. Cona zaupanja pomeni, da smo z ljudmi, s katerimi smo v naših življenjih povezani, zaupljivi. Začeli smo tako, da smo si na začetku šolskega leta postavili cilje, ki jih želimo v tem šolskem letu doseči, in tako premagati vse naše strahove, s katerimi se srečujemo v učnem in osebnem okolju. O njih smo se začeli pogovarjati na govorilnih urah s starši in razrednikoma. Za vsak mesec smo si zastavili cilje. Ti niso bili veliki, ampak kratkotrajni, kot na primer, da bomo prebrali knjige za domače branje, zmanjšali klepetanje, poglobili znanje. To nam je pomagalo, da smo ločili cilje na tiste, ki so uresničljivi in tiste ki niso. Postali smo bolj organizirani in kmalu smo začeli opaziti rezultate, čeprav še vedno nimamo in se nam nekatere napake ponavljajo. Vendar se trudimo, da smo odgovorni do šolskih obveznosti; veliko pri tem nam pomaga tudi pozitivna povratna informacija med nami in učitelji.

Na prvem roditeljskem sestanku smo izpeljali delavnico z namenom zaupanja med nami in našimi starši. Delavnica je potekala tako, da smo skozi različne socialne igre krepili vez. Otroci smo prosto padali staršem v objem; to je pomenilo, da se vedno lahko zanesemo na njih in da nam bodo vedno v oporo; starše smo vodili z zvezanimi očmi čez različne ovire; kar pomeni, da nam tudi oni morajo zaupati na naši poti, za katero se odločamo.

Meseca marca smo se odločili, da prav tako izvedemo delavnico. Ta je bila oblikovanje z glino. Tako smo s starši ustvarjali skupen glinen izdelek, in s tem sledili misli, da je kreativno ustvarjanje prijetno preživeti čas in način, da se povežemo. V tem šolskem letu smo se naučili veliko novega o sebi, o odnosih s starši, sošolci, učitelji...

»Ženska lahko preživi brez otroka, otrok brez mame pa ne.«

Maša Puklavec

Michelle Bratuša, Rojstvo, suha igla

Petra Toplak: »Z delavnicami in delom skupaj s starši se boljše razumemo, pridobivamo zaupanje in se spoznavamo.«

Špela Zelenko: »Všeč mi je bilo to, da smo s starši bili v telovadnici in smo imeli igre. Bilo mi je všeč tudi to, da smo s starši delali lončke iz gline.«

Marcel Fajfar: »Meni se zdijo delavnice s starši zanimive, saj nas bolj povežejo in se z njimi boljše razumemo.«

Michelle Bratuša: »S temi delavnicami si pridobivamo zaupanje in se boljše spoznavamo. Gradimo svoje spoštovanje do staršev.«

Eva Polak: »V dveh delavnicah smo se s starši zelo povezali.«

Nejc Vajda: »Na delavnicah se mi je dobro zdelo, da smo se zelo povezali s starši. Med sodelovanjem smo si povedali veliko iskrenih stvari.«

Klara Slavinec: »Všeč mi je bilo, da smo imeli igre v telovadnici ter da smo s starši obnovili igre, kot takrat ko smo bili še majhni.«

Neli Balazek: »Delavnice s starši se mi zdijo dobre, saj se še bolj zblizhaš s starši. Boljša delavnica mi je bila, ko smo izdelovali izdelke iz gline.«

Emma Hergula: »V teh delavnicah smo se zabavali in se bolj spoznali ter izboljšali svoj odnos s starši.«

Tilen Šef: »Meni so se zdele delavnice dobre, najboljše je bilo, ko smo s starši delali izdelke iz gline.«

Dejan Bratuša: »Delavnica se mi je zdela super, da smo lahko ustvarjali skupaj s starši.«

Niko Novak: »Meni je zelo pomembno, da mi starši vedno pomagajo in so z menoj hodili na delavnice.«

Sara Drobnič: »S tem se sporazumevamo in boljše spoznavamo. Krepimo boljše zaupanje s starši. Na vsakem sestanku ali delavnici smo se zelo zabavali in se imeli lepo.«

Iva Simonič: »Na delavnicah smo krepili vez in sodelovanje s starši.«

Zala Gorjak: »Na sestankih in delavnicah smo se družili s starši, kar nam je pomagalo, da smo se z njimi še bolj zblizali.«

Anej Kosi: »Na delavnicah mi je bilo všeč ustvarjanje iz gline in športne igre.«

S starši v telovadnici

Glineni izdelki iz pod rok staršev in učencev

Z VETROM V LASEH

Letošnje šolsko leto se je nam, devetošolcem, začelo zelo aktivno. Na razrednih urah smo si naredili načrt dela, saj smo vedeli, da nas poleg učenja čaka veliko aktivnosti. Želeli smo izpeljati srečelov pred božično-novoletnimi počitnicami, dobrodelni koncert konec meseca marca, predajo ključa 8. razredu in valetu. Za konec pa smo si želeli na nepozabno zaključno ekskurzijo, ki bi si jo lahko privoščili z zasluženim denarjem. Vedeli smo, da nam bodo pomagali starši in vsi delavci šole.

V oktobru smo začeli zbirati dobitke za srečelov. Večinoma smo se trudili zbirati dobitke za otroke, npr. kakšne barvice, zvezke, šolske potrebščine, igrače, pobarvanke... Ob tem smo doživeli veliko pozitivnega ter negativnega, npr. da nam po naši prošnji niso dali ničesar, veliko nas je tudi začudeno gledalo, kako smo devetošolci hodili po trgovinah ter spraševali za dobitke, ki so bili vredni najmanj 2 evra. Vendar so bili ti v manjšini in s trudom smo zbrali veliko dobitkov, tako da smo vedeli, da nam bo uspelo. Ko smo prinesli vse dobitke v šolo, smo jih začeli zavijati, oštevilčevati in pisati srečke za otroke drugih razredov. Vse smo opravili v enem popoldnevu ob pomoči nekaj staršev in obeh razredničark. Za samo izvedbo smo si izbrali zadnji dan pred božično-novoletnimi počitnicami. Razdelili smo se v skupine in prodali vse srečke, pri tem pa smo bili tako vneti, da smo na žalost prodali tudi naše dobitke, to se pravi tiste, ki smo si jih hoteli prihraniti za našo razredno igro »skriti prijatelj«, ki smo jo izpeljali vsako šolsko leto. Ampak na koncu nismo bili jezni. Ta dan se je vse odvijalo zelo pestro, ampak naučili smo se, kako moraš biti miren tudi, ko gre nekaj narobe.

V februarju smo začeli z izdelavo plakata, vstopnic ter vabil za dobrodelni koncert. V tem mesecu smo začeli tudi s prodajo vstopnic. Ob tem je veliko ljudi zaprlo ali nam sploh ni odprlo vrat. Veliko krat nam je veter odnesel karte po več metrov... to je bil hec, da smo jih polovili! Nekaj ljudi se je z nami lepo pogovarjalo, nas spraševalo o koncertu ali o tem, kako nam gre v šoli. V marcu smo tudi začeli z izdelavo scene. Naša scena so bile vetrnice, ki smo jih izdelali sami. Ko sta bila še dva dneva do koncerta, smo začeli s pripravo telovadnice za koncert. Ta dva dneva smo izkoristili še za dokončanje scene ter vaje naše točke »Zaljubljeni v veter« in generalko. V petek, ko smo prišli v šolo, smo imeli pouk, po njem smo le še pripravili jedilnico za pogostitev. Na koncert smo privabili Rogiste, ansamble Opoj, Sorodniki in Vesele Štajerke, dva šolska pevka zbora pod vodstvom učitelja Leona Laha, šolsko plesno skupino, ki jo vodi učiteljica Maja Novak, Pihalno godbo skupaj z ormoškimi Mažoretkami, tamburaško skupino Septima in voditeljico programa Natalijo Fajfar. Med koncertom smo se zabavali, saj smo bili srečni, da nam je uspelo. Za našo točko smo oblekli naše razredne majice. Po končanem koncertu je sledila še pogostitev za nastopajoče, ki so jo pripravili naši starši. Med pogostitvijo smo se veliko smejali in pogovarjali o koncertu. Za konec nam je naš sošolec na pogostitvi zaigral na svojo harmoniko. Medtem smo mi učenci že pospravljali v telovadnici, pomagali pa so nam tudi naši prijatelji iz 8. razreda. Veseli smo odšli domov in zasluženno zaspali z mislijo na uspešno izpeljan dobrodelni koncert, saj smo pozneje slišali veliko komentarjev, da je bil koncert ljudem všeč in to je bila za nas največja pohvala.

In kako dalje? Do konca šolskega leta nas čaka še nacionalno preverjanje znanja, predaja ključa 8. razredu, zaključna ekskurzija in valetu. In še veliko učenja... Želimo si, da nam bo »z vetrom v laseh« vse to tako dobro uspelo kot do sedaj.

9. razred z razredničarkama Tatjano Majdič in Tino Turin Puklavec

SREČANJE S PISATELJEM VLADIMIRJEM P. ŠTEFANECEM

...ko imaš otroka, se spomniš svojega otroštva...

...v življenju se ti pripetijo majhni dogodki, ki se kasneje izkažejo kot veliki, usodni...

V šoli velik poudarek dajemo branju in učence ter že otroke v vrtcu vzpodbujamo, da vzamejo knjigo v roke. V tem šolskem letu je bralno značko osvojilo 70,7 % učencev, 23 % devetošolcev pa je prejelo naziv zlati bralec/zlata bralka.

V šolskem letu 2015/16 nas je ob zaključku obiskal pisatelj Vladimir P. Štefanec. V tem šolskem letu pa se veselimo srečanja z Dušanom Čaterjem.

OB SREČANJU S ŠTEFANECEM...

Sara Drobnik, Tilen Šef, Petra Toplak: »Govoril nam o svojem mladostnem življenju, ko je bil »panker«, za katere pravi, da skozi pesem povedo, kaj čutijo. Navdih za pisanje knjige *Sem punk čarovnica, debela lezbijka in ne maram vampov* je dobil pri svoji hčeri ter moral je poiskati mladega sebe. Tak naslov, za katerega pravi, da je drugačen, pa je izbral z namenom, da čim več mladostnikov pograbi knjigo in jo prebere. Knjiga je prejela tudi nagrado večernica za najboljšo izvirno otroško ali mladinsko delo.«

Klara Slavinec: »Pisati je začel pri 26. letih. Povedal je, da pozitivno sprejema kritike, žal pa smo Slovenci takšni, da velikokrat sodimo človeka in ne njegovo delo.«

KAJ MI POMENI BRANJE... ALI KNJIGA ZBLIŽUJE?

Ko beremo, se lahko veliko naučimo in se sprostimo. Kateri veliko bere, ima veliko domišljije. Ljudje, ki so brali dobre knjige, so resnično doživeli več kot tisti, ki ne znajo ali nočejo brati.

Anej Kosi

Brati zame pomeni se nekaj naučiti. Brati se ne naučiš kar čez noč, zato je potreben trud. Po navadi nas branja naučijo v šoli, ampak to ni dovolj. Doma starši predšolskim otrokom prebirajo knjige. Pozneje smo že samostojni bralci, ki sami beremo knjige. Vsakemu niso všeč vse knjige. Izbere si svojo knjigo, jo prebiraj in odkrivaj njeno vsebino. Iz knjige se lahko marsikaj naučiš. Vsaka knjiga ima nauk, iz katerega lahko spoznamo marsikaj o življenju. Tisti, ki rad bere, ima bogat besedni zaklad in domišljijo. Skozi branje potuješ povsod, kamor si želiš. Branje ti prinaša različne poglede na svet. Živeti pomeni brati, brati pomeni se več naučiti in to vse v življenju uporabiti. Knjiga je tvoj zvesti spremljevalec skozi vso življenje. Za branje rabiš mir, da se lahko poglobiš v zgodbo. Beri in si najljubšo knjigo izberi. Ko si mlad in bereš knjige starejših, bodo morda mlajši tudi kdaj, ko boš ti starejši, brali tvoje knjige.

Anja Lazar

Z branjem knjige krepimo svoj um. Knjige lahko beremo povsod. Jaz najraje berem sam, berem pustolovske knjige. Z branjem razširjamo svoj besedni zaklad. Z branjem se poglabimo v lastne misli.

Dejan Bratuša

Knjige nas spremljajo skozi vse življenje. Prebirali so nam jih že starši, in s tem nam krepijo besedni zaklad in vzpodbujajo našo domišljijo. Preko knjig lažje in na bolj razburljivejši način spoznavamo svet. Knjiga v vsakem bralcu pusti drugačen vtis in nas nikoli ne pusti ravnodušnih. Knjige ne moreš brati samo na površju, moraš se poglobiti v njene globine in raziskovati njeno dno. Iz knjige ob vsakem branju poskušamo iztisniti čim več in si to tudi vtisniti v spomin. Knjiga je nekaj, kar nas nikoli ne zapusti in nikoli ne razočara.

Iva Simonič

Branje je ena lepa reč, ki nas spremlja na vsakem koraku, pri kateri se veliko naučimo, od besednega zaklada do tekočega branja. Ko berem in se vživim v knjigo, doživim veliko življenjskih zgodb, pustolovščin... Ko sem bil še majhen, sem si s pomočjo knjig domišljal svet, predstavljal živali, spoznaval nove besede... Vsako noč, ko so se na nebu prižgale zvezde, zunaj ugasnile luči, je bil čas za spanje in mama je v sobo prišla s pravljico, ki mi jo je prebrala doživeto iz srca, ker je vedela, da mi dela dobro, vedela je, da mi bo to prišlo prav, kasneje pri pisanju spisov, pri slovenščini, pri bogatenju besednega zaklada, in zato sem ji zelo hvaležen.

Nejc Vajda

Obstaja rek, ki pravi, da se pot proti znanju začne z obračanjem strani. Zato ne čakajte, čim prej obrnite prvo stran. Branje knjig nas odnese v čudežen svet knjig, knjiga ti zbudi domišljijo. Meni se zdi branje zelo zanimivo, ob branju knjig pozabimo na stresen dan, saj knjige zlahka zamotijo. Branje knjig je zelo dobro za človeka, iz knjig se lahko na učimo nove besede. Knjige prinašajo čustva, katera vsak človek razume in pozna. Knjige imajo moč, da vam spremenijo življenje, saj so največje ideje v zgodovini človeštva našle svoje mesto na straneh knjig. Branje nam ukrepi um. Branje je »vodeno razmišljanje«, saj takrat možgani izvajajo kompleksne duševne funkcije, kot so pomnjenje, domišljanje, sklepanje, povezovanje.

Marcel Fajfar

Maj Meško, Ustvarjanje, tempera

Knjige imajo moč, da nam spremenijo življenje, saj iz njih lahko izvemo veliko iz njih in se tudi nekaj naučimo. Ponujajo nam številne nasvete, ki jih lahko preizkusimo tudi v praksi in to znanje uporabimo v svojo korist. Kadar smo slabe volje, lahko beremo, saj nas lahko to pomiri. Ob branju odkrivamo stvari o sebi, ki jih še nismo vedeli. Branje nam vedno pride prav. Svet v knjigi je sestavljen iz besed in ti pusti pravo pot domišljije. Branje je kot potovanje. Že kot majhni otroci prebiramo slikanice in nas kar mika, da bi vedeli, kaj piše. Pravijo, da je knjiga najboljša družba.

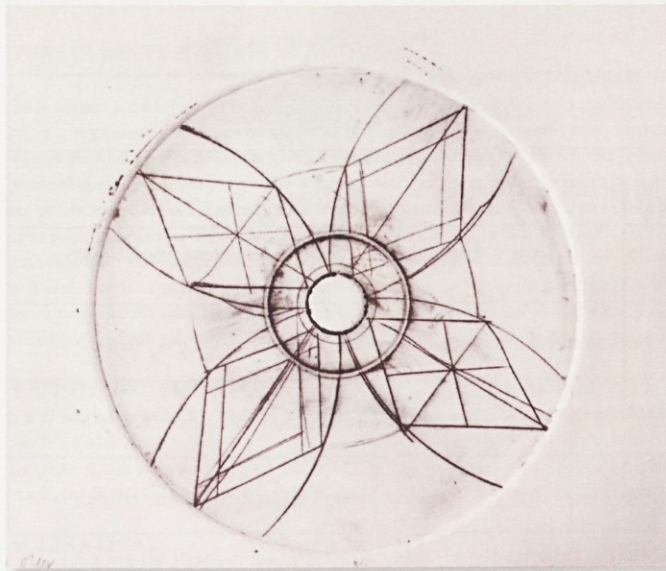
Monika Magyar

Obstaja rek, ki pravi, da se pot proti znanju začne z obračanjem strani. Branje je zelo pomembno, ker ga potrebujemo na vsakem koraku življenja. Otroci že od malih nog prebirajo slikanice, potem pa napreduje in se nauči brati. Z branjem pa vsak sebe opisuje. V svetu knjig ima vsaka knjiga moč, da ti spremeni življenje. Z branjem knjig te vsaka knjiga ponese v svojo domišljijo, v realne ali fantazijske. V vsaki knjigi lahko vsak najde svoje nove ideje, saj je branje kot stvar, ki pomirja ljudi,

je kot meditacija za možgane. Branje knjig pa je pomembno za vsakega posameznika, da si izboljša svoj besedni zaklad, poveča koncentracijo in se nam tudi domišljija izboljša/poveča. Dobra knjiga in tudi domišljija nas lahko odnese do drugih krajev, drugih obdobj. S pomočjo branja spoznavamo tudi drug svet, mlajši so seznanjeni s stvarmi, ki jih bodo dočakale, ko bodo starejši. **Petra Toplak**

Knjige imajo moč, da vam spremenijo življenje. Krepi pa morate tudi svoj um – najpreprosteje z branjem knjig. Branje knjig vas bo vedno in povsod zabavalo. Z dobro knjigo v torbi vam nikoli več ne bo dolgčas, ne med vožnjo z vlakom, v čakalnici, med počitnicami ... Dobra knjiga vas lahko v mislih odpelje v kraje, tako realne kot fantazijske, ki jih še niste obiskali. Lahko vas prestavi tudi v druga časovna obdobja, ki jih sami nikoli ne bi mogli doživeti. Branje knjig je zelo pomembno za človeka, saj s tem razširi svoj besedni zaklad, poveča koncentracijo, spodbuja domišljijo ter razmišljanje o prebranem. Ponuja intimen čas zase, v katerem se lahko poglobimo v lastne misli. **Sara Drobnik**

V redu je, da beremo, zato da razvijemo svet domišljije in pravega življenja. Jaz osebno ne berem rad, ampak ko začnem s kako knjigo, me priregne tako, da jo moram prebrati do konca. Kaj pa ti misliš? **Tilen Šef**

Tilen Šef, Zrcalo, suha igla

Ema Hergula, Drevo, suha igla

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

V mesecu februarju smo se posvetili Julijam in ljubeznim. Poslušali smo himno, pa Prešerna, Shakespeara, se predali plesu. *Kar je Shakespeare Angležem, to je Prešeren Slovencem.*

Naj bodo naše ljubezni vedno boljše. Danes boljše kot včeraj. Jutri boljše kot danes. Brez obžalovanj, samo z željo, da se razvijamo kot človek. *Kaj je ljubezen?* Prava ljubezen je nesebična, si ne lasti, razmišlja o dajanju in osrečevanju. Prava ljubezen ne ruši in ne zmanjšuje. Neizpeta pesem in neposlíkano platno. Ena je uslišana, včasih je tiha, drugič je nežna in spet je strastna. Globoka in mlada, in večna... in četudi je tragična, kot Shakespeareva ali Prešernova, je v njej skrita lepota občudovanja in hrepenenja. In želje po nas takih kot smo lahko samo z njim ali z njo. On z Julijo... Ljubezen je ples. Ljubezen je tudi mama.

Nikoli pa ni ljubezen bolj očitna kot takrat, ko počnemo stvari, ki nas navdušujejo. Ko si pustimo biti mi. Ko imamo radi sami sebe. Ko imamo lesk v očeh. Se sprejemamo in postajamo vedno zlahtnejša verzija samih sebe. Taki kot smo do sebe, smo lahko do ljudi okoli nas. Ko v sebi negujemo lepe misli in pozitivna čustva, se to kaže v vseh naših odnosih. Zato bodimo sami sebi najboljša podpora in motivacija. Prepoznamo svoje strasti in talente. Občudujemo lepoto drugih, ne da bi dvomili o lastni. **Marjetka in Brigita**

ŠPANŠČINA

Ob koncu prejšnjega šolskega leta me je skupina učencev prosila, če jih lahko učim španščino. Jezika se sama nisem nikoli učila, sem pa obljubila, da se bomo ob pomoči spleta učili skupaj. In se res učimo. Premagali smo kar nekaj ovir, med drugim tudi to, da nismo mogli najti termina v času trajanja šolskih voženj. Med drugo in tretjo uro ob ponedeljskih popoldan tako ,tanajbolj' pridni vadimo španske besede, jih oblikujemo v krajše stavke, zdaj že celo beremo pravljice za otroke. V spletni učilnici OŠ Ivanjковci lahko poskusite tudi vi, saj sem zbrala nekaj zelo učinkovitih povezav za začetno učenje jezika. Maša Puklavc, Michelle Bratuša in Petra Toplak so z vidika radovednih sošolcev, ki se jezika ne učijo, pripravile dvajset vprašanj, na katera so odgovarjali nekateri učenci španščine. Pokukajte!

Marjetka Pfajfar

Zakaj si se odločil za pouk španščine? Zakaj pa ne. Ker mi je zanimivo. Ker sem bil radoveden in me je jezik zanimal. Ker hočem znati več jezikov. Da bi se jezik naučil in ker je zanimiv.
Kje v življenju ti bo to pomagalo? V srednji šoli, ko bom odrasel in sedaj pri razumevanju španskih pesmi, filmov. V tujih državah. Trenutno nikjer, ker ne vem preveč, če pa bi kdaj znal boljše, pa bi mi pomagalo pri sporazumevanju. Pri izletih. Če bom kdaj šel v latinsko državo.
Ali te je pritegnil kakšni televizijski program? Program bolj ne, ampak telenovele. Ja. Ne. Ne. Niti ne, to me ne zanima.
Bi bil pripravljen tam živeti? Mogoče. Ne še. Ja, samo bi imel manjše težave. Ne. Če bi se še bolje naučil, z veseljem.
Ali poznaš kakšnega španskega prijatelja? Ne. Ne. Ne. Ne. Nekaj sem jih spoznal preko interneta.
Kako poteka vaša ura španščine? Zanimivo. Zelo dobro. Veselo in kar učinkovito. Dobro. Najprej smo se učili glagole ter samostalnice, potem pa tvorili povedi.
Ali si zadovoljen s tem kaj vas učiteljica uči? Ja. Ja. Kar. Ja, ja, ja. Da, čeprav smo se nekaj časa učili eno in isto.
Ali bi bil pripravljen postati učitelj španščine? Ne, ker ne vem še dovolj špansko. Ne. Ne. Ne še. Ne, precej se še moram naučiti.
Katera je najbolj smešna beseda po izgovorjavi? Apoyo. Podpora. Cerditos. Pujski. Apoyo. Podpora. Amigo! Prijatelj Cadáver. Truplo.
Katera je tvoja najljubša beseda tem jeziku? Amor. Ljubezen. Agua. Voda. Casa y despacio. Hiša in počasi. Amigo. Prijatelj. El gran cazador. Veliki lovec.
Gledaš španske nadaljevanke? Včasih. Kdaj pa kdaj. Ne. Ne,ne. Gledal sem jih, ampak zdaj več ne, ker mi niso zanimive.
Ali ta pouk jemlješ resno ali samo za hobby? Nekje vmes. Resno. Bolj kot hobi. Na sredini ☺ Ne jemljem ga za hec, ker mi je zanimiv.
Kako dolgo se zdaj že učiš ta jezik? Sedaj prvo leto. Nekaj časa. Nekaj mesecev. Dolgo. Že od začetka šolskega leta.
Ali si koga že navdušil, da se bi prijavil? Da. Ne. Ne. Ne. Ne, nisem, saj nobenega ne zanima.
Ali učiteljica Marjetka obvlada ta jezik? Ja. Ne še čisto. Ne (še). Ja! Ne, ona se uči s papirji ampak je pa kar dobra.
Ali poslušáš špansko glasbo? Ja. Ja. Včasih. Nekatero. Nekdaj sem, zdaj več ne, ker nisem imel veliko prostega časa.
Tvoje mnenje o tem jeziku. Je zelo zanimiv, vedno se nekaj novega naučiš, zelo je razširjen po svetu. Zelo zanimiv in zakompliciran. Meni osebno je zanimiv, ampak zakompliciran. V redu je. Zanimiv jezik, ker je podoben angleščini.
Ali si misliš, da bi lahko španščina bila obvezen predmet? Ja. Ja. Po mojem ne. Ne. Ne, bolj izbirni, ker ne živimo v bližini špansko govoreče države.
Kaj bi rad spremenil pri uri španščine? Nič. Nič. Nič, ker je tako čisto v redu. Nič, ker je vse v redu. Nič, razen tega, da je zelo škoda, če odpade (včasih mora preveč učencev domov).
Napiši en stavek v španščini? Despacio es mi canción favorita en español. Despacio je moja najljubša španska pesem. ¿Cómo se llama? Kako ti je ime? ¿En donde esta el baño? Kje je kopalnica? Maestra Marjetka es genial. Učiteljice Marjetka je cool. ¿Cómo se llama? Kako ti je ime?

KRATKE NOVIČKE

HODIMO PEŠ, SE DRUŽIMO, SKRBIMO ZA ZDRAVJE

Že četrto leto smo vključeni v projekt *Prometna kača*, v okviru katerega en teden prihajamo v šolo peš. Cel teden smo imeli različne dejavnosti. Prvi dan smo izvajali dan *Z umetnostjo do zdravja*. V torek smo izvajali eko dan, kjer smo imeli različne delavnice, in sicer s kanglico po mleko, diši po kruhu, pisan solatni svet, sladke kapljice sadja, spoznavanje zelišč, obisk eko kmetije na prostem, šolski vrt. Niko Novak je povedal, da so si tam ogledali celo kmetijo. Dobili so se pri pašniku v Pavlovskem Vrhu; tam so bile tudi krave in telčki. Potem so šli po gozdni poti do njihove kmetije. Na kmetiji so si ogledali hleve za krave in konje. Tam so tudi zajtrkovali. Potem jim je povedal, koliko ima zemlje in kako to obdeluje.

V sredo smo imeli kros. Po krosu smo pekli kostonje. Sledil je jezikovni gunitwist, kjer smo se poigrali z besedami. V petek pa smo obnovili pravila na spletu ter varno rabo.

Pogovarjala sem se tudi z Nino Grašič, ki je povedala, da je to dobro za naše telo, da se razgibamo, prav tako pa privarčujemo denar, in si s tem pokrivalo ostale stroške za prevoz.

Tudi tokrat se zahvaljujemo vsem zaposlenim v šoli, staršem, gasilcem, upokojujencem, KS Ivanjkovci, Občini Ormož, Policijski postaji Ormož.

Anemarie Feuš

Alen Vincetič: »Biti policist za en dan, je res dobra izkušnja. S policistom sva obiskala patroljo, kjer sem preizkusil uporabljati radar. Obiskala sva obmejno patroljo ter Policijsko postajo Ormož. Policist mi je razložil, kako poteka njihovo delo. Zanimivi je bilo. Tako bi morali spoznavati poklice.«

TUDI UČENCI V PARLAMENTU

Če boš biti dober človek v prihodnosti, verjemi vase in skrbi za okolje, v katerem živiš.

Trije učenci naše šole smo se udeležili že 11. medobčinskega šolskega parlamenta v Ormožu. Najprej smo se vse šole zbrale v Beli dvorani. Vsaka šola je imela svojo mizo z napisom šole, drugi obiskovalci in nastopajoči pa so imeli stole za nami. Najprej sta nam OŠ Velika Nedelja in OŠ Ormož pripravili kratko predstavo. Potem pa smo učenci že skoraj začeli s svojimi predstavami. Parlament je vodila Tamara Meško. Imeli smo tri podteme, katere skupna tema je bila *načrtovanje prihodnosti*. Prva tema je govorila o samopodobi - kdo sem in kdo želim postati. To temo so predstavile tri šole. Druga tema je govorila o naših vrednotah. To temo sta predstavili dve šoli. Zadnja tema, ki smo jo predstavljali tudi mi, pa je bila okolje. To temo sta predstavili prav tako dve šoli. Ko so šole predstavile svojo temo, smo odprli debato in debatirali predvsem o našem mnenju, kaj si mislimo o tem in Tamara nam je postavljala še dodatna vprašanja. Torej imeli smo tri debate in pri vsaki temi smo sestavili skupni povzetek. To smo storili tudi na koncu vseh tem, da smo prišli do skupnega zaključka, saj se teme med seboj povezuje. Vsaka šola si je tudi izbrala 2 temi, ki jih predlagali za drugo leto. Tema, ki jo bodo predlagali v parlament v Ljubljano, smo izbrali z glasovanjem. Ta tema pa je: *Razlikovanje otrok po spolu*. Po končanem parlamentu smo se z ravnateljico in učiteljico Tejo odpravili na kosilo, ki nam ga je pripravila ormoška šola. Ker pa smo po mnenju učiteljice Teje bili zelo pridni, nas je še nagradila s sladoledom, nato pa smo se odpravili nazaj v šolo.

Anja Lazar

V SEPTEMBRU SMO S FOLKLORNO SKUPINO ŠLI V VERŽEJ, KJER SMO SODELOVALI NA MIHEC FESTU

Starši so nas pripeljali v Ivanjkovce. Tam nam je učiteljica Klavdija razdelila obleke. Usedli smo se na avtobus in se odpeljali v Veržej. Tam smo se preoblekli in zvedili. Odšli smo do odra in počakali na nastop. Ko so nas napovedali, smo odšli na oder. Na odru smo peli, plesali in igrali. Po nastopih so podelili priznanja in nagrade. Odšli smo se preobleč. Nato smo šli nazaj do odra, kjer smo imeli malico. Za malico smo dobili hrenovke in žemljice. Nekateri učenci smo šli domov s starši, ostali so šli nazaj v Ivanjkovce z avtobusom. Tam so tudi njih čakali starši. Dan je bil čudovit.

Kaja Mar

ŠOLSKA LIGA

V našem 8. razredu je šolska liga zelo priljubljena, še posebej nogomet. V nogometu smo zelo uspešni, še posebej v zadnjih dveh letih, ko smo bili prvi. Pri ligi sodelujemo kot skupina, zato smo tudi tako uspešni. V šolski ligi sodelujemo vsi dečki in včasih tudi kakšna deklica. Naša navdušenost do nogometa se je začela že od majhnega, kajti nogomet smo igrali vsepovsod, v šoli, na rojstnih dnevih, največ pa med počitnicami na igrišču. Poleti radi tudi kolesarimo, s kolesi se večkrat odpravimo na igrišče, na bazen, v šolo, na rojstne dneve... V razredu nas prav tako veliko trenira tudi kakšne športe, recimo judo in nogomet. Šport nas zelo veseli, zato bomo pri tem vsem ostali še naprej.

Nejc Vajda, Dejan Bratuša

IGRAJMO SE GLEDALIŠČE

Dramska skupina »Dioniz« OŠ Ivanjkovci pod mentorstvom učiteljice Tatljane Majdič se je na reviji predstavila s predstavo z naslovom Videzi sveta. Predstava govori o virtualnem svetu, ki je že mnoge najstnike posrkal vase.

PLESNE MIGARIJE 2017 – OBMOČNA REVIIJA PLESNIH SKUPIN

V glasbenih ritmihi smo se tudi letos zazibali starejša plesna skupina OŠ Ivanjkovci in odplesali Ples dreves. Na reviji smo želeli pokazati, da lahko tudi učenci plesno in gibalno prikažemo zgodbo. Koreografijo zanjo sta pripravili učiteljica Maja Novak in učenka 5. razreda Tara Lazar.

PONOSNI NA TRI ZLATE BRALCE

...živiljenje je kot knjiga, ne se bat je odpret, platnice varajo, ne prehitro sklepanj imet...

(Denis Žuran)

Rok Rubin, Špela Trstenjak in Klara Cimerman so tisti učenci, katere je knjiga spremljala vseh devet let. Udeležili so se prireditve *Zlatih bralcev* v Ormožu, katero je pripravila Zveza prijateljev mladine Ormož in je potekala v knjižnici Franca Ksavra Meška Ormož. Srečali in pogovarjali smo z mladim raperjem Denisom Žuranom. Je študent Ekonomske-poslovne fakultete Maribor in član skupine Krdelo. Z glasbo kot načinom življenja se ukvarja že od sedmega razreda. Navdušeni smo bili, kako gleda na življenje, kako ga sprejema, o čem razmišlja.

Nekaj njegovih misli...diham, ostal bom to, kar sem, dihaj ta zrak...spoštuj sebe, verjemi vase...verjamem vase, verjetno sem edini, boljše to, kot še en izgubljen v množini...zgodbe tisoč in ene noči, biti moraš pogumen, da preživiš tisoč dni, kar se zgodi, tisoč stvari, tisoč ljudi se tisočkrat spremeni, tisočkrat zaboli...rodimo se vsi, vsi ne živimo...tlakujem svoje poti...življenje nima radirke, svojih napak ne brišem, iz njih se učim...

Po prijetnem klepetu z mladim, polnim energije, raperjem Denisom smo prejeli še knjižno darilo z naslovom *Od genov do zvezd*, avtorja Saša Dolenc. Polni prijetnih občutkov smo srečanje zaključili.

Mentorica Brigita Fridl

Anja Lazar, Drevo življenja, kolaž

SE SPRAŠUJETE OD KOD IME PALMA?

Fran Ksaver Meško je naš rojak in ima častno mesto med slovenskimi besednimi umetniki. S svojo življenjsko potjo, s svojo ljubeznijo do vsega dobrega in resničnega ter lepega, s svojim ponižnim in zvestim služenjem, s svojimi deli, s svojo lepo slovensko besedo bo ta mož utrjeval korenine našega narodnega drevesa in njegovo vsestransko rast tudi v prihodnosti. Ljubil je našo deželo, čudovito kakor iz lepih sanj, ljubil vitke topole – »PALME« jim pravi **ljudstvo** ...

ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI, ZANIMIVOSTI...

ŽE 16. ORMOŠKI MARATON

Na ormoškem maratonu, katerega organizira atletski klub, je teklo okrog 200 tekačev, največ jih je bilo prav iz naše šole. Učenci in učenke so tekle z učiteljico Majo na 5 km, ravnateljica pa se je podala na 10 km. Pod mentorstvom učiteljice Vesne so nekateri tekli na krajše proge. Vsem iskreno čestitamo. Ponosni smo na vse, ki zastopajo šolo.

Živa Puklavc

SLIKARSKA KOLONIJA

V maju smo se nekateri učenci skupaj z učiteljico Mojco Grula zbrali v zidnici Malek. Najprej nas je obiskala slikarka gospa Tadeja Ozmec. Predstavila je svoje slike. Nato smo se lotili dela. Tisti učenci, ki jih zanima slikarsko področje, so slikali z akvarelnimi barvami. Ostali smo šli na potep okrog zidnice in fotografirali. Pridružil se nam je fotograf gospod Ciril Ambrož. Pokazal nam je svoje fotografije. Med njimi je bila tudi fotografija strele in panoramske fotografije. Pridobili smo veliko nasvetov, kako pripraviti platna, poiskati motive in kreativno ustvarjati. Kolonija poteka na treh srečanjih. V septembru pa bomo pripravili razstavo. Že sedaj lepo vabljeni k ogledu.

Anemarie Feuš in Tanja Veldin

ČASOPIS VRTCA IN ŠOLE

Uredniški odbor: Brigita Fridl, prof., Mojca Grula, prof.,

Anja Lazar, Iva Simonič

Fotografije: Arhiv šole

Organizacijski vodja: ravnateljica Nada Pignar, prof.

Tiskanje: Založba Rokus Klett

Naklada: 250 izvodov

